

Vài điều mà trong cuộc sống không nên chờ đợi

Các bạn thân mến

Ở tuổi này, anh chị em bạn bè chúng tôi mỗi khi có dịp gặp nhau hay liên lạc qua điện thoại...thì kể qua kể lại cũng chỉ loay hoay trong vấn đề sức khỏe. trao nhau kinh nghiệm đau đớn rồi vui mừng vì thoát ra một chứng bệnh nào đó, trao đổi kinh nghiệm thuốc men...rồi thì đi khám mắt, khám tai...rồi thì vật lý trị liệu giảm đau xương, đau lưng...rồi ngậm ngùi thương tiếc rơi nước mắt khi có một ai đó trong vòng quen biết rời xa cõi tạm....

Những chuyện này cũng đương nhiên và bình thường thôi. Quy luật Vô Thường chi phối vạn vật trên trái đất này. Suy ngẫm càng sâu, ta phải hiểu ra rằng: Quá khứ đã qua không thể quay trở lại, vậy tại sao ta không nắm chắc thời điểm hiện tại, dù đang ở lứa tuổi nào, ý thức để lựa chọn đúng đắn, đừng để bản thân phải hối tiếc về sau? Thiển ý, vẫn có đâu đó những điều tốt nhất của cuộc sống mà ta không nên chờ đợi...

Cuộc sống giống như một vở kịch trên sân khấu, chờ đợi thường khiến người ta bỏ lỡ vẻ đẹp của nó. Cần đóng vai trò của mình hết lòng, cay đắng ngọt bùi sẽ ở ngay bên ta, hạnh phúc là sẽ biết ngay cái quả mà ta đã hay đang đóng vai trong đó. Nếu không nhận ra thì cơ hội sẽ vượt khỏi tầm tay, thứ ở lại chỉ là hối hận hay hối tiếc. Xin mở rộng con tim để thành thật nói tiếng thương yêu với người mình chọn.

Phần đông ai ai cũng vậy, thường khi chia ly hay mất mát thì mới hiểu được điều gì là quý giá. Cái không giành được là cái tốt nhất, và cái mất đi rồi thì lại muốn níu kéo, giữ lại. Chúng ta rõ biết: trên đời này không có ai là hoàn hảo, hãy biết bao dung, yêu thương những người ở bên cạnh, đối xử tử tế với người khác cũng là tử tế với chính mình.

Các bạn thân mến,

Chúng ta cả đời xuôi ngược với cơm áo gạo tiền, công danh, địa vị...đến xế chiều, chắc chắn số tay địa chỉ của bạn bè thân quen đầy ắp. Nhưng nhìn sâu vào danh sách bạn bè, ai là người bạn thật sự của mình?

Một người bạn thật sự sẽ không bao giờ bỏ rơi bạn của mình. Khi ta cô đơn, lo lắng, nếu ở gần, bạn ấy sẽ luôn là người ở bên cạnh ta, không một câu phàn nàn, chỉ có một trái tim bao dung, mềm mỏng và rộng mở. Ôi may mắn biết bao nếu trên cuộc đời này ta có được ít nhất một người bạn, người tri kỷ như vậy.

Nếu ai trong chúng ta có được một hay vài người bạn quý như vậy, xin đừng chờ đợi đến những dịp trọng đại thí dụ như sinh nhật hay chỗ đông người ...mà hãy tỏ rõ cái cảm nhận của mình với người đó cho chân thật với đầy lòng biết ơn. Nên nhớ đây không phải là việc nịnh hót chi cà.

Ông bà ta có câu: „thuốc đắng giã tật“ có nghĩa là thuốc tuy đắng nhưng có công năng chữa bệnh tốt. Hay cũng có câu ngày xưa:“Trung ngôn nghịch nhĩ, lợi vu hành. Lương dược khổ khẩu, lợi vu bệnh”, tức là lời thật tuy khó nghe nhưng là lời hữu ích, thuốc tốt tuy đắng nhưng có thể chữa lành bệnh.

Chúng ta phần đông thường luôn có xu hướng thích nghe những lời êm tai mà không quan tâm đến những lời khuyên chân thành. Một khi thất bại rồi, mới thấy điều mình chấp nhất, mê luyến trước đó chỉ là hư ảo và nhất là đã bỏ qua những lời khuyên đúng đắn.

Biết can đảm thừa nhận sai lầm của mình không những không bị cười nhạo, mà ngược lại còn được mọi người tôn trọng.

Con người ai mà không mắc sai lầm, chỉ có điều có người rất giỏi che giấu đi sai lầm, có người thì dũng cảm thừa nhận nó. Biết cách tự suy xét bản thân, tài năng mới từ đó mà hiển lộ.

Ai trong chúng ta đều có những ưu điểm riêng về mọi mặt, và sự tự tin là chìa khóa để thành công hay toại nguyện trong công việc của mình. Nếu cứ quá khiêm nhường, chờ đợi cho đến khi có ai đó đánh giá cao ta về một phẩm giá nào, thì e rằng lúc đó đã là quá muộn.

Chúng ta chỉ có một cuộc đời, cho nên phải biết mình phải làm gì và muốn làm gì , hãy xác định mục tiêu và tự tin làm tới.

Lòng từ bi, lân mẫn luôn có sẵn trong tất cả mọi người. Việc giúp đỡ người cơ nhỡ, hoạn nạn luôn là một mỹ đức, nó không có giới hạn, không có điều kiện

tiên quyết. Không nên đợi đến khi giàu có mới giúp, vì lúc đó có thể đã không còn cơ hội nữa.

Chúng ta phải biết rằng, cứu giúp người khác ngay cả khi mình chưa đủ khả năng mới thật ý nghĩa.

Các bạn thân mến,

Chúng ta được dạy: Cuộc sống của ta chỉ thật sự có ý nghĩa tại ngay Bây Giờ và Ở đây. Khi đi dạo, tôi thấy rõ ràng: cuộc sống thật là mong manh, một con kiến có thể chết dưới chiếc giày của tôi bất cứ lúc nào, chỉ là tôi vô tình không cảm nhận mà thôi. Tin tức hằng ngày cho thấy: „Cái chết đến rất bất ngờ...ta không thể nào mặc cả...“

Chúng ta không thể nào biết được giới hạn cuộc đời của mình, vậy tại sao không trân trọng từng phút giây cuộc sống? Cho nên , còn thở là còn hạnh phúc!

Đúng vậy, thiền nghĩ: cuộc sống như một dòng sông không có điểm cuối, không bến bờ, nó sẽ vẫn trôi mãi không ngừng nghỉ cho dù ta có gặp phải biến cố như thế nào hay thành công đến bao nhiêu...

Cuộc đời nào rong chơi, lên xuống... đều sẽ đến lúc kết thúc, thế nên khi còn có thể, hãy luôn biết ơn và yêu thương cuộc sống này. Ông bà ta có câu: “Ngàn vàng khó mua được điều biết trước”. Đôi khi yên lặng, ta nhìn lại các sự tình, kỷ niệm trong quá khứ, chắc chắn ta sẽ cảm khái: “Nếu lúc trước biết nắm bắt cơ hội của thế này thế nọ để hành xử đúng đắn thì sự tình đã không hoài như thế, như thế...” phải không các bạn?./.

Hiên trúc – đầu Xuân 2025

BÔNG LỤC BÌNH

Kính mời đọc thêm bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

